

Nu har man, før denne Sag kom til Diskussion, i Anledning af Spørgsmaalet om Flæskeproduktionen sagt, at der til at gøre Flæskeproduktionen rentabel var to Veje: den ene at forhøje Maksimalprisen paa Flæsk her i Landet indtil den engelske Pris' Højde og den anden at nedsætte Priserne paa Foderstoffer. Jeg har sagt, at naar Valget stod mellem at forhøje Prisen paa Flæsk for det hjemlige Forbrug eller at søge at tvinge Priserne paa Raastofferne ned, maatte jeg foretrække at gaa den sidste Vej. Men jeg har ogsaa sagt, at Spørgsmaalet selvfølgelig kunde komme til at ligge saaledes, at man blev nødt til at tage den anden Fremgangsmaade under Overvejelse. Saaledes ligger Sagen imidlertid ikke længere. Sagen ligger ikke længere saaledes, at man ved en Forandring af den danske Maksimalpris er i Stand til at raade Bod paa det Forhold, som eventuelt er indtraadt. Jeg har set, at der for nylig paa en Generalforsamling i et af vore store Slagterier, i Odense, af Landbrugsskoleforstander Madsen-Mygdal er sagt, at Forskellen mellem den danske og den engelske Maksimalpris gennemsnitlig har været omtrent 13 Kr. siden Septembers Begyndelse, tror jeg, det var, han sagde, men at i den sidste Tid var Forskellen kun 5 Kr. Disse Tal er ikke rigtige. I 23 Uger siden September har, under Forudsætning af, at den ugentlige Afgivelse af Flæsk til det danske Marked har været omtrent ens, Forskellen mellem det, der udbragtes af et Svin her, og det, der udbragtes af et Svin i England, været 6 Kr. 75 Øre. Denne forholdsvis høje Forskel er fremkommet ved, at der i de 5 første Uger var en høj Forskel paa fra 13 til 11 Kr. — de Beregninger, jeg henholder mig til, er udarbejdede af Andelsslagteriernes Fælleskontor —, men derefter har Forskellen været meget mindre. I November var der Uger, hvor den var 2,94 Kr. og 2,10 Kr. I December var der en Uge, hvor den var 1,82 Kr. Saa steg den atter nogle Uger til mellem 5 og 6 Kr., men faldt i Februar dette Aar til 1,40 Kr., og siden den 11. Februar opnaas der mere ved Salg af et Svin i Danmark end i England. I Ugen 11.—18. Februar opnaaedes der ved Salg af et Svin gennemsnitlig 1,40 Kr. mere i Danmark end i England, i Ugen 18.—25. Februar 5,25 Kr. mere og fra 25. Februar 5,32 Kr. mere. Der vil altsaa ikke mere være nogen Mulighed for, at man ved at sætte den danske Maksimalpris i Niveau med den engelske kan mod-

virke den Vanskelighed for Flæskeproduktionen, som fremkommer ved de høje Foderstofpriser. Kun en Reduktion af disse vil gøre det muligt at skaffe Flæskeproduktionen et bedre Resultat, hvis der er Vanskeligheder for den i Øjeblikket. Jeg tror, at Forholdet stadig er dette, at Flæskeproduktionen balancerer med et lille Overskud.

Fragten for Majs var, som jeg nævnedes tidligere, paa det Tidspunkt, da Lovforslaget blev fremsat, steget til op imod 18½ Kr. pr. Qr., d. v. s. omtrent 2 Tdr., altsaa lidt over 9 Kr. pr. Td. Majs, ført hertil fra Nordamerika. Før Krigen var Fragten, som jeg nævnedes, vistnok op til 4½ sh. pr. Qr. Man vil se Forskellen. De 9,25 Kr. pr. Td. er yderligere steget siden 17. Januar, for øvrigt kun lidt, nemlig med 25 Øre, saa at Fragten nu pr 7. Marts er 19 Kr. pr. Qr. eller lidt over 9½ Kr. pr. Td. Enhver vil af de nuværende Majspriser, som for Øjeblikket her i Landet ligger ved den fastsatte Pris: 21½, men som med de forskellige Tillæg vistnok bliver 22½, kunne se, hvilken Betydning for Prisens Højde de 9½ Kr.s Fragt har, og at en Afkapning af et Stykke af denne Fragt vil være tilstrækkelig til at bringe Majsen ned til en saadan Pris, at der ikke længere kan være Tvivl om Flæskeproduktionens Rentabilitet.

Lovforslaget kunde selvfølgelig, naar man ikke kunde ordne Forholdet saaledes, at Skibsfarten forpligtede sig til at transportere visse Varer her til Landet, ikke gaa ud paa vilkaarlig at nedsætte Fragterne for Majs og Korn, thi man havde ingen Midler til at holde Skibene til at befordre netop disse Varer og gaa i netop disse Ruter. Det maatte være de høje Bruttofragter, man maatte have Opmærksomheden henvendt paa. Naar Bruttofragten for Majs er for Øjeblikket 9½ Kr. pr. Td., gad jeg vide, hvem der vil driste sig til at paastaa, at 6 pCt. deraf, som der er Tale om i Lovforslaget, i nogen Maade kan skære ind i Nettooverskuddet. Jeg begriber derfor ikke den doktrinære Modstand, som Venstre rejser paa dette Punkt, en absolut doktrinær Modstand, hentet fra normale Tider og uden Hensyn til de unormale Tider, hvori vi befinder os, og hvis — for en Del af vor Produktion — farefulde Karakter vi skal bekæmpe. Det er de høje Bruttofragter, som er Faren for Landets Produktion, og det er derfor af dem, der bør kræves en Afgift.

Der er nu i den forløbne Tid efter Lovforslagets Fremkomst af Skibsfarten frem-